

Lovens Tanke netop er den at formaa dem til at gøre det, men uden at paalægge dem Tvang. Jeg tror, det er ganske overflødig i Loven at udtrykke, at det staa dem frit, men særlig uheldigt er det at gøre det i den Form, hvori det her er sket, at det staa dem frit for at forsikre i visse bestemte Selskaber, hvoraf man altsaa kan slutte, at det ikke staa dem frit for at forsikre i andre Selskaber. En saadan Form kan jeg ikke være med til at give Paragraffen. — Ændringsforslaget under Nr. 19 om, at Arbejderne skulle kunne tegne sig, kan jeg heller ikke stemme for, af de Grunde, der allerede ere anførte; der er fremdeles en Grund til, og det er den, at naar man her søger at faa Arbejderne til at forsikre sig, tror jeg, det er en forkert Vej. Man vil her paa en Maade lokke dem til at forsikre sig i Forsikringsselskaberne. Jeg ved ikke, hvad det kan føre til, maaske det senere kan føre til en ligefrem Fordring til Arbejderne om, at de skulle gøre det, det ved jeg ikke, men jeg ser der er en Fare derfor. Kommer man først ind paa den Bane, vil det ikke vare længe, inden man siger: I skulle selv forsikre Eder. Man klager over, at der paalægges Industriens Udøvere, Arbejdsgiverne, denne Pligt til at forsikre Arbejderne. Jeg er principielt ikke for den Maade, jeg er principielt for, at det er Staten som saadan, der skal udbetale Forsikringssummerne, og Staten, der gennem almindelige Skatter søger at tilvejebringe Midlerne, saaledes at der hverken skal paaligge Arbejdsgiverne eller Arbejderne nogen Forsikringspligt. Nu staa vi imidlertid her med et Lovforslag, der paalægger Arbejdsgiverne disse Byrder, og jeg tager imod det, fordi det i Øjeblikket er det eneste, man kunde faa, men at gaa videre og sige, at ogsaa Arbejderne skulle forsikre sig, det kan jeg ikke.

Jeg glemte at omtale Ændringsforslag under Nr. 6 om, at Arbejderne skulde være Medlemmer af en anerkendt Sygekasse. Det er en Begrænsning og en Indskrænkning af Forslaget, thi derved vilde alle de Arbejdere blive udskudte, som ikke ere i Stand til at komme ind i en anerkendt Sygekasse. Det er en Indskrænkning af Lovforslagets Virkning, som jeg maa stemme imod. — Ændringsforslagene Nr. 20, 21, 22, 24, 26, 27 og 28 tillægges jeg ikke nogen Betydning med Hensyn til, hvorvidt de vedtages eller ikke. Jeg er nærmest tilbøjelig til at stemme imod dem, da jeg ikke anser det for nødvendigt at indføre dem i Loven. Forslaget under

Nr. 23 slutter sig til nogle Udtalelser, som jeg fremkom med under 1ste Behandling. Det gaar ud paa at sikre Arbejderne, hvis Arbejdsgiveren ikke er i Stand til at udrede Erstatningen, thi i saa Tilfælde skal Statskassen udbetale den. Derigennem faa altsaa alle de Arbejdere, som falde ind under Lovens Rammer, Sikkerhed for, at de under alle Omstændigheder faa det, der tilkommer dem. Jeg mener, det er noget, der ikke bør savnes i Loven, og kan altsaa kun stemme for dette Ændringsforslag. — Derimod maa jeg stemme mod Ændringsforslaget Nr. 25. Jeg tror nemlig, at hvis man skulde have Bestemmelser af den Art, maatte man ogsaa søge at finde en anden Arbejderorganisation end den, der er nævnt, nemlig Nævnet for de statsanerkendte Sygekasser; men da man ikke kan finde eller har fremsat Forslag om nogen anden Arbejderorganisation, mener jeg, at man heller ikke skal foreslaa nogen anden Arbejdsgiverorganisation, navnlig af den Grund, at denne Arbejdsgiverorganisation kan blive interesseret Part i Sagen, da den kan komme til at forestaa Arbejdsgivernes Forsikringsforpligtelse. Som Følge deraf vil jeg stemme imod dette Ændringsforslag. — Jeg har nu omtalt de enkelte Ændringsforslag og angivet mit Hovedsyn paa Sagen og skal nu anbefale det høje Ting at tage disse Udtalelser til Følge.

Fussing: Til de Udtalelser, der fremkom saavel fra den højtærede Minister som fra det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. — Den højtærede Minister bemærkede til det første Ændringsforslag, at han ikke kunde gaa ind paa Forslaget om at stryge Bestemmelsen i § 2 om de 1800 Kr., og da Forslaget heller ikke blev tiltraadt af det ærede kongevalgte Medlem, er der vel ikke nogen Sandsynlighed for, at det skal blive vedtaget. Jeg vilde nu gerne vinde noget paa dette Punkt, nemlig vinde noget i Retning af mindre Uenighed og Strid, naar det skulde komme til at dreje sig om, hvorvidt Lønnen er 1800 Kr. eller lidt derover. Hvis man derfor vil sætte det noget højere, som den ærede Minister havde tænkt sig, nemlig til 2,400 Kr. eller deromkring, vil jeg gerne gaa med dertil, og gerne højere, saa vilde færre komme i det Tilfælde at komme uden for Loven. Jeg skal derfor tage mit Ændringsforslag tilbage i den Forventning, at den højtærede Minister vil stille et Ændringsforslag herom til 3dje Behandling.